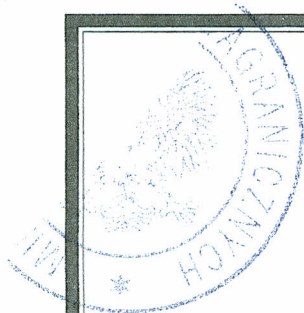

PROTOKÓŁ
MIĘDZY RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI INDII
O ZMIANIE
UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ A RZĄDEM
REPUBLIKI INDII
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA W ZAKRESIE
PODATKÓW OD DOCHODU SPORZĄDZONEJ W WARSZAWIE
DNIA 21 CZERWCA 1989 ROKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Indii, powodowane chęcią zawarcia Protokołu zmieniającego Umowę między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Republiki Indii w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, sporządzonej w Warszawie dnia 21 czerwca 1989 roku (zwanej dalej Umową),

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Artykuł 2, ustęp 1 Umowy (Podatki, których dotyczy Umowa) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do podatków, których dotyczy Umowa należą:

a) w Indiach:

podatek dochodowy, włączając wszelkie dopłaty oraz podatek edukacyjny nakładany na podstawie ustawy o podatku dochodowym z 1961;

(zwany dalej podatkiem indyjskim)

b) w Polsce:

(i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz

(ii) podatek dochodowy od osób prawnych

(zwane dalej „podatkami polskimi”).”.

ARTYKUŁ 2

W artykule 3 Umowy (Ogólne definicje):

1) ustęp 1 litera a) oraz b), otrzymują następujące brzmienie:

„ a) określenie „Indie” oznacza terytorium Indii i zawiera wody terytorialne oraz przestrzeń powietrzną ponad nimi, jak również każdy inny obszar morski na którym Indie posiadają suwerenne prawa, inne prawa oraz jurysdykcję, zgodnie z prawem Indii oraz zgodnie z prawem międzynarodowym, łącznie z Konwencją Narodów Zjednoczonych o Prawie Morza;

b) określenie „Polska” oznacza Rzeczpospolitą Polską, a użyte w znaczeniu geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, oraz każdy rejon przyległy do wód terytorialnych Rzeczypospolitej Polskiej, w którym na podstawie ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym, Polska może wykonywać prawa odnoszące się do badań i wykorzystywania zasobów naturalnych dna morskiego i jego podglebia;”.

2) W ustępie 1 bezpośrednio po literze (j) zostaje dodana następująca litera (k):

„(k) określenie „rok podatkowy” w przypadku Indii, oznacza rok finansowy rozpoczynający się pierwszego dnia kwietnia.”.

ARTYKUŁ 3

Artykuł 4 ustęp 1 Umowy (Miejsce zamieszkania dla celów podatkowych) otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W rozumieniu niniejszej Umowy, określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza osobę, która według ustawodawstwa tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub władze lokalne. Jednakże, niniejsze określenie nie obejmuje żadnej osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód, jaki osiąga ze źródeł położonych w tym Państwie.”.

ARTYKUŁ 4

W Artykule 5 Umowy (Zakład) bezpośrednio po ustępie 2 dodaje się następujący ustęp 2A:

„2A. Określenie „zakład” obejmuje także świadczenie usług, w tym usług konsultacyjnych, przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa za pośrednictwem jego pracowników lub innego personelu zatrudnionego w tym celu przez to przedsiębiorstwo, jednakże tylko gdy tego typu działania (w ramach takich samych lub powiązanych prac) na obszarze drugiego Umawiającego się Państwa trwają przez okres lub okresy wynoszące łącznie powyżej 6 miesięcy w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie.”.

ARTYKUŁ 5

Artykuł 10 Umowy (Przedsiębiorstwa powiązane) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 10 Przedsiębiorstwa powiązane”

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa oraz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas zyski, które osiągnęłoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęło, mogą być uznane przez Umawiające się Państwo za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa, i odpowiednio opodatkowuje, zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, i drugie Umawiające się Państwo zgadza się, że zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą.”.

ARTYKUŁ 6

W Artykule 11 Umowy (Dywidendy) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„ 2. Jednakże, dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć 10 % kwoty dywidend brutto.

Postanowienia niniejszego ustępu nie dotyczą opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.”.

ARTYKUŁ 7

W Artykule 12 Umowy (Odsetki):

1) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„ 2. Jednakże, takie odsetki mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli odbiorcą jest osoba uprawniona do odsetek, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 % kwoty brutto tych odsetek.”;

2) ustęp 3, litera b) punkt i) otrzymuje następujące brzmienie:

„ i) w przypadku Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK), w takim zakresie, w jakim te odsetki są związane wyłącznie z finansowaniem eksportu i importu.”.

ARTYKUŁ 8

Artykuł 13 Umowy (Należności licencyjne i opłaty za usługi techniczne) ustęp 2,3 i 4 otrzymują następujące brzmienie:

„2. Jednakże, takie należności lub opłaty za usługi techniczne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy osoba uprawniona do należności lub opłat za usługi techniczne ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 15 % kwoty należności licencyjnych lub opłat za usługi techniczne brutto.

3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności otrzymywane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania wszelkich prawa autorskich, w tym praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, łącznie z filmami dla kin, oraz filmami i taśmami dla telewizji oraz radia, patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Określenie „opłaty za usługi techniczne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju opłaty inne niż te wymienione w artykułach 15 i 16 będące wynagrodzeniem za usługi menadżerskie, techniczne lub doradcze, włącznie z dostarczaniem usług personelu technicznego lub innego personelu.”.

ARTYKUŁ 9

Artykuł 14 Umowy (Zyski ze sprzedaży majątku) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski z tytułu przeniesienia własności udziałów w spółce, której majątek składa się bezpośrednio lub pośrednio głównie z nieruchomości położonych w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym Państwie.”.

ARTYKUŁ 10

Artykuł 16 Umowy (Praca najemna) ustęp 2, litera a), otrzymuje następujące brzmienie:

„a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w jakimkolwiek dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym, i;”.

ARTYKUŁ 11

Artykuł 21 (Należności otrzymywane przez studentów i praktykantów) Umowy otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 21

Świadczenia otrzymywane przez studentów i praktykantów

1. Świadczenia otrzymywane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

2. Bez względu na postanowienia artykułu 16, wynagrodzenie otrzymywane przez studenta lub praktykanta który ma lub miał bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie i który przebywa w pierwszym wymienionym Państwie wyłącznie w celu kształcenia lub odbywania praktyki, za świadczenie usług o charakterze pracy najemnej w pierwszym Umawiającym się Państwie, nie podlega opodatkowaniu w tym Państwie , jeżeli jest ono bezpośrednio związane z jego kształceniem lub praktyką i ma charakter okazjonalny lub wynagrodzenie za te usługi jest konieczne do uzupełnienia środków jego utrzymania. Jednakże, w każdym przypadku korzyści przewidziane w tym ustępie nie zostaną przyznane na okres dłuższy niż pięć kolejnych lat począwszy od pierwszego dnia przybycia do pierwszego wymienionego Państwa.”.

ARTYKUŁ 12

Artykuł 24 Umowy (Unikanie podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W przypadku Indii, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Indiach osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy, może być opodatkowany w Polsce, Indie zezwolą na odliczenie od podatku dochodowego danej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w Polsce.

Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski uzyskane w Polsce.

b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Indiach jest zwolniony z opodatkowania w Indiach, wówczas Indie mogą przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.

2. W przypadku Polski, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej Umowy może być opodatkowany w Indiach, Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu tej osoby, kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Indiach. Jednakże, takie odliczenie nie może przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na dochód lub zyski uzyskane w Indiach.

b) Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej Umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, wówczas Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, uwzględnić zwolniony dochód.”.

ARTYKUŁ 13

Artykuł 25 Umowy (Równe traktowanie) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne, niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność w takich samych okolicznościach i na takich samych warunkach. Niniejszy przepis nie może być rozumiany jako ograniczający Umawiające się Państwo w opodatkowaniu zysków zakładu, który przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa posiada w pierwszym wymienionym Państwie, wyższą stawką podatkową niż ta którą stosuje się wobec zysków podobnego przedsiębiorstwa pierwszego Umawiającego się Państwa, jak również jako sprzeczny z przepisami artykułu 7 ustęp 3. Jednakże, różnica w wysokości stawki podatkowej nie może przekroczyć 10 punktów procentowych.”.

ARTYKUŁ 14

Artykuł 27 Umowy (Wymiana informacji) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 27

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje (łącznie z dokumentami lub potwierdzonymi kopiami dokumentów), które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Umowy albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nałożonych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo władze lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z Umową. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych. Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo, mogą zostać wykorzystane w innych celach w przypadku gdy takie informacje mogą być wykorzystywane dla takich innych celów na podstawie ustawodawstwa obu Państw i gdy właściwa władza Państwa dostarczającego informacje zezwoli na takie wykorzystanie.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

6. Umawiające się Państwo może zezwolić przedstawicielom właściwej władzy drugiego Umawiającego się Państwa na pobyt na terytorium pierwszego wymienionego Państwa w celu przesłuchania osób fizycznych oraz badania dokumentów, przy pisemnym wyrażeniu zgody osób których sprawa dotyczy. Właściwa władza drugiego wymienionego Umawiającego się Państwa poinformuje właściwą władzę pierwszego wymienionego państwa o terminie i miejscu spotkania z osobami fizycznymi, których sprawa dotyczy.

7. Na wniosek właściwej władzy jednego Umawiającego się Państwa, właściwa władza drugiego Umawiającego się Państwa, może zezwolić przedstawicielom właściwej władzy pierwszego wymienionego Umawiającego się Państwa na obecność w trakcie odpowiedniej części kontroli w drugim wymienionym Umawiającym się Państwie.

8. Jeśli wniosek, o którym mowa w ustępie 7, zostanie uwzględniony, właściwa władza Umawiającego się Państwa prowadząca kontrolę zawiadomi, bez zbędnej zwłoki, właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa o czasie i miejscu kontroli, organie lub osobie upoważnionej do przeprowadzenia kontroli oraz o procedurach i warunkach wymaganych przez pierwsze wymienione Umawiające się Państwo do przeprowadzenia kontroli. Wszelkie decyzje dotyczące prowadzenia kontroli podejmuje Umawiające się Państwo prowadzące kontrolę.”.

ARTYKUŁ 15

Artykuł 28 Umowy (Pomoc w poborze podatków) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 28 Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzytelności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z przepisów artykułów 1 i 2. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą ustalić, w drodze wzajemnego porozumienia, sposób stosowania tego artykułu.
2. Użyte w tym artykule określenie „wierzytelność podatkowa” oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych w imieniu Umawiających się Państw, ich jednostek terytorialnych lub władz lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą Umową lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środków zabezpieczających związanych z taką kwotą.
3. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może na mocy tych praw przeszkodzić jej egzekucji, to taka wierzytelność podatkowa na wniosek właściwej władzy tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzytelność podatkowa będzie pobrana przez to drugie Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzytelność podatkowa była wierzytelnością podatkową tego drugiego Państwa.
4. Jeżeli wierzytelność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzytelnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy jego prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb jej egzekucji, to na wniosek właściwej władzy tego Państwa taka wierzytelność podatkowa będzie pobrana w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwą władzę drugiego Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzytelności podatkowej zgodnie z przepisami jego ustawodawstwa, nawet jeżeli w czasie podjęcia takich środków zabezpieczających, wierzytelność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzytelności.
5. Jeżeli Umawiające się Państwo zgodnie z jego ustawodawstwem, podejmuje tymczasowe środki zabezpieczające dla potrzeb egzekucji polegające na zabezpieczeniu aktywów, zanim wierzytelność podatkowa

wobec danej osoby zostanie egzekwowana, właściwa władza drugiego Umawiającego się Państwa, na wniosek właściwej władzy pierwszego wymienionego Państwa, podejmie tymczasowe środki zabezpieczające w ramach przewidzianych przez jego prawo w celu zabezpieczenia aktywów tej osoby w tym drugim Umawiającym się Państwie.

6. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4 niniejszego artykułu, wierzytelność podatkowa przyjęta przez jedno Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegać przedawnieniu ani nie przyzna się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzytelności podatkowej na mocy ustawodawstwa tego Państwa z uwagi na jej istotę. Ponadto, wierzytelność podatkowa pobrana przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie w stosunku do tych wierzytelności na mocy ustawodawstwa drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Postępowanie dotyczące istnienia, zasadności lub kwoty wierzytelności podatkowej Umawiającego się Państwa może być prowadzone jedynie przed sądami lub organami administracyjnymi tego Państwa. Postanowienia niniejszego artykułu w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako nakładające lub przewidujące prawo do takiego postępowania przed sądami lub organami administracyjnymi drugiego Umawiającego się Państwa.

8. Jeżeli w każdym momencie po przedłożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępów 3 lub 4 niniejszego artykułu i zanim drugie Umawiające się Państwo pobrało i przekazało daną wierzytelność podatkową pierwszemu Umawiającemu się Państwu, dana wierzytelność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 3 niniejszego artykułu – wierzytelnością podatkową pierwszego Umawiającego się Państwa, która podlega egzekucji na podstawie ustawodawstwa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy ustawodawstwa tego Państwa zapobiec jej egzekucji, lub

b) w przypadku wniosku przedłożonego na podstawie ustępu 4 niniejszego artykułu – wierzytelnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego ustawodawstwa podjąć środki zabezpieczające w celu zapewnienia jej egzekucji,

właściwa władza pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwą władzę drugiego Państwa i w zależności od decyzji podjętej przez to drugie państwo, pierwsze wymienione państwo wycofa lub zawiesi realizację swojego wniosku.

9. W żadnym przypadku postanowienia tego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo zobowiązania do:

a) stosowania środków administracyjnych sprzecznych z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (ordre public);

c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, w zależności od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jakie może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.”

ARTYKUŁ 16

Do Umowy, bezpośrednio po Artykule 28 dodaje się nowy Artykuł 28 A:

„Artykuł 28 A

Ograniczenie korzyści umownych

Korzyści wynikające z niniejszej Umowy nie zostaną przyznane:

(a) osobie (nie będącej osobą fizyczną) mającej siedzibę w Umawiającym się Państwie; lub

(b) w związku z każdym porozumieniem lub transakcją zawartą przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie,

jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów utworzenia lub istnienia takiej osoby, porozumienia lub transakcji było uzyskanie korzyści przewidzianych przez niniejszą Umowę.”.

ARTYKUŁ 17

1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie drogą dyplomatyczną o zakończeniu wewnętrznych procedur prawnych niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu. Protokół wejdzie w życie trzydziestego dnia po otrzymaniu późniejszej z not, o których mowa powyżej, i będzie miał zastosowanie:

a) w Indiach:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w pierwszym dniu lub po tym dniu w roku podatkowym następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków dochodowych, do kwot dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w pierwszym dniu lub po tym dniu w roku podatkowym następującym po roku, w którym Protokół wejdzie w życie.

b) w Polsce:

(i) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie; oraz

(ii) w odniesieniu do pozostałych podatków dochodowych, do kwot dochodu osiągniętego w jakimkolwiek roku podatkowym rozpoczynającym się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym Protokół wejdzie w życie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 niniejszego artykułu, postanowienia Artykułów 14 i 15 Protokołu mają zastosowanie w stosunku do każdej sprawy do której odnoszą się te artykuły, nawet w przypadku gdy te sprawy zaistniały przed wejściem w życie Protokołu, lub wejściem w życie jakiegokolwiek z jego przepisów.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Warszawie dnia 29 stycznia 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, hindi i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności między tekstem polskim i hindi rozstrzygający będzie tekst angielski.

**W imieniu
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej**

**W imieniu
Rządu Republiki Indii**

